12. Runki í Rauðhólum segir frá æfintýri konu sinnar.

2 blöð qto.

Rumki á Rauðhólnum segir frá æfintýri konu sinnar.

Við vorum 22 saman í bílnum á rúml. 80 kilometra vegalengd, segir frúin. Við skemmt-
um okkur ágætlega, enda var meira um sterafen söng. Karlmennirnir sátu allir í aftari
sætum bílsins, en við konurnar allar saman í fremstu sætunum. Hjá bílstjóranum sat gömul
kona, með 4–5 ára telpu við hlið sér og þagði hún alla leiðina. Ég þekkti engan og ég
held að enginn hafi þekkt mig. Ég tók engan þátt í samtalinu, en fylgdist vel með hverju
orði enda var ég svo í sveit sett, að mér var það auðvelt. Þær höfðu einar orðið, kon-
urnar í bekkjunum fyrir framan mig og aftan og þær sem sátu hver á sína hlið hjá mér.
Þær voru að tala „um daginn og veginn", en það er sá dagskrárliður, sem alls staðar á við
og lengst er að koma að í umræðum. — Hér er ofurlítið sýnishorn af samtalinu.

1. Kona: Ekki vænti ég, að þið þekkið hann Rumka á Rauðhólnum? Hvernig karl er það núna?

2. Kona (fyrir aftan mig). Hann Rumka? Skyldi maður þekkja hann þó? þennan bölvaða
kvennabósa og fylliraft.

3. Kona: (á sama bekk sem ég). Látið ég það nú vera, hvað hann drekkur, karl-fj.... en það er aftur
betra við hann, þetta, sem þér sögðuð, frú.. hvað hann er á bítunum við kvenfólk; það
hefir engin stundlegan frið fyrir honum.

4. Kona: (fyrir framan mig). Já, þú veist! Hann heldur framhjá konunni sinni, karlhjáninn og fleiri
krakka, sínum með henni; gifti og ógifti, en talsvert á konuna og um allar tríssur, sem
engin veit um neitt hvað veit að, því hann er svo sem ekki að auðganga, undarlegt sé. Það er sagt, að
hann hafi átt tíu börn með henni [illegible] í Kotinu í fyrra og nú séu þær orðin fleiri sem
sú konan í kaupstaðnum af hans völdum.

Þekkið þið hann? — . . —

Allar í einu hljóði: Nei-nei? Hverjar eruð þið? [illegible] og þar fór ég úr bílnum; en áður en ég fór, ávarpaði ég
Og nú var komið inn að Hólunum,
hlustendur þessar þannig:
Verið þið nú öll blessuð og sæl! Þökk fyrir samfylgdina, en einkum fyrir yður, kjaftasystur
mínar, fyrir hin hlýju orð og vinsamlegu í garð mannsins míns. Ég er konan hans
Rumka á Rauðhólnum! — Tableau vivant! þ.e. lifandi mynd [illegible],
sem eftir sátu í bílnum, [illegible] R. á Rauðhólnum.

Runki í Rauðhólum segir frá ævintýri konu sinnar.

Við vorum 17 saman í bílnum nál. 80 kilometra vegalengd. Þar var ekki mikið sungið en því meira skrafað. Fyrir framan mig sátu 4 hefðarkonur og 3 voru á bekknum fyrir aftan mig, en 2 sátu á sama bekk sem ég og drengur einn [illegible] á 12. ári. Konurnar, sem sátu kringum mig á allar hliðar við mig voru að tala „um daginn og veginn", en þar má kona ýmsum kjaftshætti við. Hér er eftir lítið sýnishorn af umræðunum:

1. Kona: Þið þekkið hann Runka í Rauðhólunum, vænti ég? Hvernig er hann annars karlinn sá!

2. Kona (fyrir aftan mig): Hann Runki? Æ, maður þekkir hann ekki, skömmina þá arna; allra versta fyllibytta og bölvaður kvennabósi!

3. Kona (á sama bekk sem ég): Ég læt nú vera hvað hann er drykkfelldur, karl-fjandinn, en það er eftir lakara við hann, sem því segir, frá ..., hvað hann er áleitinn við kvenfólk; það hefir engan stundlegan frið fyrir honum!

4 Kona (við hlið mér): Æ, maður kannist ekki við hann Runka? Hann heldur fram hjá konunni sinni, karlfjandinn og á fleiri krakka, sitt með hverri, giftri og ógiftri konunni, þarna kringum sig, en svo, að tala um við konuna, og sem engum veit um neitt faðerni að, því hann er svo sem ekki sá maður, að hann meðgangi neitt — — —

Nú var komið á áfangastaðinn og fór ég þá út úr bílnum, ásamt mörgum öðrum; var ég fyrsta konan sem úr bílnum fór, en áður en ég fór, ávarpaði ég hefðarfrúrnar kringum mig: „Verið þið nú öll blessuð og sæl! Ég þakka ykkur fyrir samveruna og hin hlýju orð, sem þið hafið haft um manninn minn. Ég er konan hans Runka í Rauðhólunum!

— Tableau vivant! (Höfmynd lifandi kvenn-asnakjálka, sat eftir í bílnum, undrandi mjög)